

MENIGHETSBLAD

FOR ORKDAL PRESTEGJELD

«Når dere søker meg av hele eders hjerte, vil jeg la meg finne av eder».

Nr. 9-10

Desember 1954

4. årg.

*Herre Jesus Krist,
konge er du visst.
Dog ditt rike er
ei av verden her.*

JULEKVELD

Vi har og vore med å sett noko av gullalderdraumen gjort til røyndom. Vi har stuttare arbeidstid, lengre fritid, mindre tvang, fleire trygdetiltak enn nokon gong. Vi har overflod av mat og drikk.

Men dei som føler tidens barn på pulsen sier: aldri var her så mange tome, livsleie menneske som i dag. Trass alt ytre velvære er vi misnøgde og rotlause. Lever i ein einaste rasande kvervel der vi alle vert rivne med i kappspranget om dei materielle goder - med eller mot vår vilje. Vårt indre er eit einaste stort tomrom, utan kjerne, utan sentrum.

Kvifor er det slik? Avdi vi har mist det som er kjerna i vårt tilvære: Guds person, Guds ord, Guds autoritet. Vi tek til å sjå at kor mykje vi enn realiserar av velferdsstaten, maktar vi ikkje å rea-

Kongar har grunnlagt rike. Somme hadde nærpå vunne heile verda. Statsmenn har skrive lover. Somme skreiv sine lover i stein. Dei nye rike og dei nye lover skulle gje menneske alt ho før sakna. Gullalderen skulle koma på jorda.

Det gamle Israel hadde sin gullalderdraum: Messiasriket skulle koma med frigjering for det trælka folket, med rett for den rettlause, rettferd og fred skulle kyssa kvarandre. Løva og lammet skulle vera å sjå jamsides. Men alltid var det eit ytre og sansbart rike.

Andre tider og andre folk har hatt sin gullalderdraum. Det 19. h. å. såg fram mot ei frigjering frå

all moraltvang, frå alle foraldra trudomsforestillinger. Mennesket skulle ha lov til alt. Har du lyst har du lov. Og aldri skulle framgangen enda. «Fra så lavt mot sådan tinde, hva skal vi ei vidre vinne?» Det tredje rike ville gjera den germanske rasen til verdens herre. Gullalderen skulle koma, men på ein ytre, sansbar måte. I det djupt religiøse russiske folket har kommunismen funne sterkare atterklang enn hos noko anna folk. Ingenstad er ventinga om Kristi gjenkomst så sterk som i det store russiske folk. Denne lengten har kommunismen gripe og seier: Kom til oss. Det er vi som kjem med dette riket!

ORKDAL

(Lorentz Diedrik Klüver: Norske Mindesmærkers Optegnelser på en Rejse gjennem det Nordenfjeldske Norge. Utg. av Kgl. Norsk Videnskabers Selskab 1823).

Orkedalen: Midt udi Gaardspladsen paa Fandrem staar en 4 Alen høi 1 Alen bred prismedannet Bautasten. Udenfor Indgangen til Ørkedals Kirkegaard findes en nedfalden Bautasten 5 1/2 Alen høi 3/4 Alen bred, spids til Toppen.

Paa gaarden Munkli i S. O. 1/4 Mil fra Ørkedals Kirke skal efter gamle Sagn, et Kloster have staaet, skjönt dertil nu ikke ringeste Spor findes.

Ved gaarden Hongslo findes, saavel i Udmarken som i den dyrkede jord adskillige kjæmpehaue.

Ørkedals Kirke er en gammel grundmuret Bygning, foruden Choret som er 16 Alen langt og 11 Alen bredt. Mellom dette og Kirken har tilforn været en spids Hvælving, som nu til Vandzür er tilmuret og forsynet med Bjelker. Under gulvet findes blandt mange andre begravene Casper Christoffersen som har foræret en Kalk af Sølv til Kirken, hvorpaa findes følgende:

liser a gullalderdraumen: det fullkomne rike, det heilt harmoniske manneliv. Likesom skuggen følger mannen, følger kritikk og misnøje alt som manneverk heiter. Kor grundig vi enn formar om det ytre, er der alltid nokon som kjenner seg utanom, som kjenner seg under trykk, vald, tyrraniet stikk alltid hestehoven framatt på ein annan kant av tilværet, det òg følger mannen som skuggen, det som Skrifta kallar synd. I kveld er vi alle - store som små - samla kring kongsbarnet i krubba. Han som grunnla riket som ikkje eingong dødsrikets portar skal vinna makt over, Han set ingen utanom. Ingen for ringe til å bli med. Han

«Gjort i hæderlig och vellærd Mand H. Jens Paalkes Tiid, och hafver Casper Christoffersen Stigskrifver lot den gjort 1614. - Denne Kalk er 52 Lot 1 qvt».

Denne Casper Christoffersens Stammenavn har været Schøller, og skal han en Tiid have boet paa Gaarden Aunemoe.

En Ligprædiken over denne Schøller (som er født i Ribe i Jylland 1582, blev handelsmand i Trondhjem og var tillige Stifts-skriver og Foged over Sælboe, samt Ombudsmand over Bakke klostres Lehn, var gift med Borgermester Christen Jydes Datter Eline, døde 1661) - blev holdt ved Søfren Hansson Sognepræst til Domkirken, og er trykket i København 1671, in 4 tv.

Avskreve 10/6-1950 i Videnskaberne selskabs lesesal.

M. F.

Skulle det være noen som ikke får bladet, bes de vennligst melde fra til redaktøren, Svorkmo eller til hovedkassereren, lærer Nils Ofstad, tlf. Monset. Likedan om feilaktige navn og adresser.

friar frå fangenskap under synd og Satan.

Rettferdig kommer han herved og byder salighet og fred. Saktmodig fremmer han sin akt Han herske vil med miskunns makt

Alt er basert på fri tilslutning. Når du i kveld atter opplever dine dyraste minne: barneåra heime hos mor og far og den stille fred og den djupe sæla som då rådde i hjarta ditt, skulle det ikkje i kveld vera det einaste som er å gjera: å venda tilbake til han som då var sentrum og kjerne i livet ditt, gjera Han til konge, bli med i hans rike, det rike som ikkje berre når til himmels, men heilt inn i himlen:

Heilt frå 1589 - i 365 år - har

For de gamle.

Av Kaj Munk.

Om du bare visste hvor gjerne jeg ville brenne det inn i ditt sinn, at Gud har bruk for deg - at de gamle er et ganske uunnværlig folkeferd!

Det kan være noe så fint og rent over en gammel kone - akkurat som et velgjemt vintereple har en fine-re smak enn høstfrukten som det er nok av. En kan elske en hel gård bare fordi det er en stø gammel mann eller en kjær gammel kone der inne.

Og så er det en ting et gammelt menneske kan bedre enn vi unge. Det er å bære til Gud. Det er barna og de gamle som kan det. Barna kommer rett fra ham, og de gamle skal snart der opp. Og de har denne sinnets samling og legemets ro som er nødvendig for andakt.

Gud har bruk for en mengde bøtner. Jorden er overfylt av ting og vesener som trenger bønn. Og det er så mange som ikke ber. Be da, du gamle menneske, og bruk din nådetid til å øve deg i å tre fram for Guds trone.

Og slit så din tid igjennom i tål-

den yngste klokka i Orkdalkyrkja bore julebodskapen ut over dei skiftande slekter i bygda - i gode åringar, men og uår, nødsår og ufredstider. Innskrifta på denne klokka er henta frå profeten Jesaja: Querite Dominum dum inveniri potest: Søk Herren medan Han er å finna! Høyrer du vel etter lyd same bodskapen frå stor-klokka denne julekvelden òg: Søk Gud medan han er å finna. Just no julekveld er han å finna, avdi han denne kvelden kjem oss nærare enn nokon annan gong i året - medan han er å finna!

Signa jul til små og store.

A. Skrondal.

Storverk om norsk salmedikting.

Vi vil gjerne gjera lesarane våre merksame på det store verket «Salmediktingi i Norge» (2 band) som no er utkome på Det norske Samlaget. Forfattere er prost P. E. Rynning, som var prest i Vatsø, Hornindalen, Hommedal og til slutt i Løten. (Han ofra mest all si fritid på dette arbeidet, og fullførte verket, men han fekk dessverre ikkje oppleve å sjå det ferdigprenta).

(Det er gledeleg at vi no endeleg har fått ei samla historisk utgreiing om den norske salmediktinga, og det er gledeleg at ho er skriven av ein av våre fremste fagfolk på området).

Første bandet av «Salmediktingi i Noreg» gjev eit oversyn over

norsk salmedikting frå dei eldste kristne tider og fram til 1814. I andre bandet tek forfattere for seg tida etter 1814 heilt fram til vår tid. Han drøfter utførleg dei nyaste salmebøkene våre, som no er i bruk i kyrkja, og fortel interessante ting om striden kring dei.

Det er eit grundig vitskapleg verk, som på mange punkt bryt nytt land. Samstundes er boka vel-skriven og lettlesn, og ho vil vera eit framifrå nyttig oppslagsverk.

«Salmediktingi i Noreg» vil ha interesse for alle som er glade i den rike salmeskatten vår, og kanskje serleg no da det er på tale med ein ny salmebokrevisjon. Pris kr. 40. Innb. kr. 48.

mod og tro. Gud skal nok hente deg når din time kommer. Men foreløpig har han altså bruk for deg her.

Når du så merker, at nå kvelder det ikke lenger, nei, nå er det natten som kommer, da skal du sende bud etter meg, og jeg skal komme med sakramentet. Og når du smaker brødet og vinen etter Vår Herres egen innstiftelse og ordning, da skal du ha din Simonsopplevelse, da skal du forstå at Frelseren er hos deg. Nå ser du ham endelig, og du skal prise Gud og si: Herre, la nå meg, gamle synder, fare til din fred, for mine øyne har sett din frelse.

Averter i Menighetsbladet!

Vekk med julenissen.

Jul- og symboler.

Av sokneprest J. Ursin.

Det har i de senere år hevet seg røster mot visse «symboler» som for en rekke mennesker synes å være de eneste der kan forbindes med julens store høytid. Vi tenker på julenissen i de forskjellige utgaver med grøt, i dans eller med grisen. Disse fremstillinger har jo vært å se til det mest kjedsommelige og i det uendelige på prospektkort, julehefter og lignende.

Naturligvis er det så, at i et julehefte som ikke skal ha det minste med julens hellige budskap å gjøre (vi har jo endel slike), der kan man ikke vente annet. Men hvorledes forøvrig? Hva slags prospektkort sender vi hver jul til slekt og venner?

Med dette er ikke sagt at man

alltid og absolutt skal sende bilder av barnet i krybben, og hyrdene på marken eller av de vise fra Østerland. Men - julenissen og hans tilbehør burde vi nå snart være ferdig med.

Det kan være mangt som kan symbolisere en julehøytid. Vi kan tenke på bilder av folk på vei til den opplyste kirke. Eller ringeren som skal kime i tårnet, eller det smykkede alter. Jeg tror slike bilder ofte har kunnet tale et sterkt språk og frembrakt mange og kjære minner, slik som jeg opplevde det flere ganger som sjømannsprest og blant sjøfolk.

Men til de egentlige julens symboler regner vi ennå mer julestjernen, juleneget, klokker, julerosen. Alt har det noe å fortelle.

Aller mest har dog selve jule-treet vært et julens sinnbilde. Ikke bare fordi vi ikke kan tenke oss jul uten juletre. Men dette grønne treet taler kanskje mer enn noe annet om julens hellige budskap til oss. Er ikke juletreets ytterpunkter en stjerne i toppen og et kors ved foten, altså de samme som i Jesu jordeliv, Betlehemsstjernen og Golgatakorset? Korset er det som bærer det hele. Det er fundamentet! Det er jo også ved korset at vi finner våre gaver.

Det er dessuten alminnelig i julegranen å se et sinnbilde på det nye livstree, Kristus (Luk. 23, 32). I ringen rundt treet er der heller ingen rangsordning, men vi er alle like, slik som vi også er det overfor Herren.

Grenene på treet bærer lysene og de er bilde på de troende. De fargete kuler eller kurver med frukter er troens frukter o.s.v.

Slik har de troende sinn i årenes løp kunnet forme en hel liten julepreken, når man bare brukte sine øyner og forsto.

Måtte vi se mange av disse sannheter i år, og da aller mest: Guds store nåde i Jesus Kristus!

MENIGHETSBLAD FOR ORKDAL PRESTEGJELD

Utgitt av Orkland sokneråd.

Utk. hver måned unntatt juli og august. Sendes gjennom posten til alle hjem i prestegjeldet, og til alle utenbygdsboende som vil ha bladet.

Kontingent kr. 4.- pr. år.

Redaktør: Res. kap. Leergaard.

Medvirkende: Prost Dr. A. Skrondal og pastor O. Olsen.

Kasserer: Lærer Nils Ofstad.

For Orkanger:

Anton Hoff og Nik. Kónstad.

For Orkdal:

Frk. Ingeborg Krogstad.

For Orkland:

Lærer Nils Ofstad.

Menighetsbladets trykkeri:

SVORKMO PRENTEVERK.

Til menighetene i Orkdal prestegjeld.

Når jeg idag skriver disse linjene i menighetsbladet, så er det mange tanker som melder seg. Meget kunne være gjort annerledes i dette året som er gått. Jeg kunne sikkert ha gjort meget mer for at bladet kunne ha vært bedre, mere skikket for sin oppgave som menighetsblad og vil gjerne be om unnskyldning for det som er forsømt. Og alle dere som har vært flittig med bidrag til å holde bladet igang, skylder vi stor takk. Men aller mest skylder vi Gud takk for hans nåde og velsignelse, at vi får gjøre det lille vi kan.

Nå lakker det mot jul som er gledesfesten for den Frelser som kom herved forat vi som tror på han kan eie den sikre forvisning om at han elsker oss med en evig kjærlighet. Så behøver vi ikke å frykte og tvile, vi kan vandre med freidig mot, han gir styrke og kraft både til legeme og sjel.

En hjertelig hilsen til alle bladets lesere med ønske om en gledelig jul til dere alle.

Red.

Hvert åttende barn tuberkuløst.

Det kan da ikke være mulig? Heldig for oss, det gjelder ikke norske barn. Men det gjelder Koreas krigshjemløste barneverden. Barn på gaten, foreldreløse og hjemløse. Barn i barnehjem. Barn hos foreldre.

Krigen bærer ikke skylden alene. Den har bare hjulpet til. Familier på flukt, underernæring, overbefolkete hus. Også før krigen var tuberkulosen en svøpe for Korea, som tidligere for oss her i Norge.

Koreas statistikker er skjønnesmeisige. Men FN's helsevesens statistikk viser at hvert 16. barn er aktivt tuberkuløst, og like mange suspekter.

En undersøkelse som det svenske hospitalet i Pusan hadde ifjor blant barn og personale i 33 barnehjem viser ennå mer skremmende tall. Av en gruppe på 3516 var hele 15,6 % aktivt tuberkuløse og 8,9 % suspekter. Det vil si at hvert fjerde barn var tuberkuløst.

Kan vi hjelpe dem? Er ikke vår hjelp som dråper i havet? Jo, men havet består av dråper. Det gamle ordet om «mange bækker små gjør en stor å» har sin gyldighet også her. Vi kan hjelpe. Vi kan ved de mange små bidrag til KOREA-INNSAMLINGEN være med å redde barn.

Tanken er å reise et behandlingssenter for tuberkuløse barn i forbindelse med det interskandinaviske sykehus i Seoul, som Danmark, Norge og Sverige er gått sammen om.

Det norske feltsykehus i Korea ble nedlagt i november i år. De ca. 790 nordmenn, blant dem 7 feltprester, som har tjenestegjort der kan bevitne nøden blant Koreas barn.

Send ditt bidrag idag til KOREA-INNSAMLINGEN 1954, Festningen, Oslo, postgiro 500 123, bank-

Hvor gammel er julefeiringen?

Det gikk 300 år før kirken begynte å feire julen for alvor. I den første tiden sto Jesu død og oppstandelse i sentrum. Selve hans komme til jorden, hans fødsel, var en selvfølgelighet for de første kristne, og en selvfølgelighet var det ikke umiddelbart naturlig å feire som stor kirkefest.

Det ser ut som julen har sin start i Rom etter at kirken var kommet ut av forfølgelsestiden. I Romerriket var solfesten den 25. desember en av de største hedenske festdager. Da kirken ble anerkjent av staten erobret den denne storfesten og ga den et helt nytt innhold - som Kristi fødselsfest. Kristus ble rettferdighetens sol som sto opp.

Fra Rom brer julefesten seg østover, og i slutten av 300-tallet holder oldkirkens kanskje største predikant, Krystostomos sin første julepreken for en tallrik forsamling. Her sier han bl. a.: «Enda er det ikke 10 år siden vi er blitt kjent med denne dagen. Det er en ungdomsfest, men gammel likevel. Ung fordi den så nylig er blitt alminnelig, gammel fordi den så hurtig er blitt de eldre høytider likeverdige. Som edle planter knapt nok er satt i jorden før de skyter opp og bærer frukt, slik er det med denne festen, som så hurtig er skutt opp og bærer frukt som man kan se, hele kirken er jo blitt for trang for alle dem som er strømmet sammen for å feire den».

giro 900 123/179

L. U. Pedersen

Tidl. feltprest ved

Norsk Feltsykehus i Korea.

Om ønskelig kan stikkekort a kr. 10,— og innsamlingslister fås ved henvendelse til KOREA-INNSAMLINGEN 1954, Festningen, Oslo.

En gudsfryktens hemmelighet.

Av en julepreken av
Hans Nielsen Hauge.

Det er som Paulus sier en stor Gudsfryktens hemmelighet at Gud er blitt åpenbart i kjød, rettferdiggjort i ånd, sett av engler, forkynt blant folkeslag, trodd i verden, opp tatt i herlighet. Det er en hemmelighet fordi det ikke kan gripes av fornuften eller verdens største visdom og begavelse. Det naturlige menneske fatter ikke det som hører Guds ånd til, det er dem en dårskap. Man må som Nikodemus fødes pånytt for å fatte Guds rike. Men da er det liv og lys i dette ord: *Ordet ble kjød og tok bolig blant oss.*

Hans utvortes fødsel som evangeliet forteller om, skjedde i fattigdom og ringhet. Det fantes ikke rom for Livets fyrste som var Gud og mann, - som eide himmel og jord. Han måtte ta inn i en stall. Johannes, forløperen som han sendte foran seg, kunne vel ha beredt ham et sted i herlighet, men Johannes var selv ringe og gikk blant de fattige i ørkenen, uverdige til å løse Jesu skorem. Jesus gjorde seg enda ringere, som et eksempel for alle til å forakte verdens herlighet og ikke trakte etter det høye, men holde seg til det lave.

Men det hjelper ikke om vi har gjort oss aldri så små i det ytre. Mange har kommet inn i den elendigheten, og har stolt på utvortes ringhet og har avsondret seg fra menneskene og gitt skinn av å forakte verden, men har dog vært hovmodige. De har glemt den innvortes renselse som må komme først, - så vil det annet komme etter.

La oss strebe etter den innvortes renselse, den nye fødsel som skjer i ånd og sannhet, så vil begge deler bli rensed, og vi vil likne vår Frelser. Da vil han kunne bo i

vårt hjerte som i en krybbe, firuet herberge, forat det som før har vært et sted for onde ånder, nå kan renses ved Jesu guddommelige kraft for fienden, og de onde lyster kues. Slik vil vi ved den hellige ånd kunne bli Jesu hellige «mo-

der», så han sammen med Faderen gjennom tro på ordet ta bolig i oss og vi holde hans ord og forbli i hans kjærlighet. Slik har han som hadde guddommelig herlighet, villet forringe seg selv for å herliggjøre oss.

Frå K. M. Elda.

Eg lever i lag med kristne

tenkjer eg, når folk møter meg med smil og velgjerd - ja med kjærligleik på alle vis, så eg reint må undrast mang ein gong. «Folket som brøder saman bur, som kristne det kan seg søma».

Ja - det er triveleg såleis å bu i lag med kristne som held-tå kvarandre. Det er eit sammenheng i fredens ånd «når granne rekker granne hånd - er det ei som et gyldent bånd, hvor ekte perler henge». Alle eg bur saman med er kristne det vil seie: døpte. Og hva ble du i dåpen? spør prost Brodahl ein av skulegutane mine. Guten hadde ikkje noko svar på detta. Eg hadde vel ikkje klarlagt dette så greit at guten skyna det. Men prosten sa: «Du ble et Guds barn!» Dette må stå klart for oss alle! I dåpen vårt vi eit Guds barn du og eg og alle andre her. Eg og du er Guds bonn all vår dag. Er det ikkje stor-veges å tenkje på. Men no veit me, at i ein stor barnhop er ikkje alle bonna like snille. Somme kan

vera mykje tverre, og eigensindige og vil ikkje høre-etter far sin. «Den forlorne sonen» var ein slik rangplog, som strauk heimafrå og levde eit villmannsliv. Men faren heldt likevel mykje av denne villfaraude sonen sin og hadde auga med kva han tok seg til med, og da angermannen til slutt tok guten, så han vilde heimatt, så gjekk faren til møtes med han og tok imot han med stor kjærligleik og velgjerd. Oss gudsbonna er ikkje berre snille bonn nei, - langt i frå det! Vi held ikkje Guds lov og fyller ikkje Guds krav til eit lydige barn. Og kva så? Vi rettferdiggjøres ved troen uden lovens gjerninger. Vi må bli vare synda vår og be Fader vår i himmelen om Synd-tilgjeving.

Og så har me den sæle vona vår:

«Tenk når ein gong eg utan synd skal liva når all min hug er god, kvar tanke rein, og aldri meir eg ottast tarv og biva for minste fåren av eit syndemein!»

Da eg kom hit til dals i 1876, var det djupe spor etter kristeleg for-

kynning, og kristeleg liv var ærefullt. Det var vel ikkje meir enn ein 30 år sea Hauge gjesta dalen, og sogar om hans virke haur eg mange av. Han vekte folk til kristeleg liv. Sea var det mange lækemannstalarar som kvar var her i lengre tid. *Per Rakstang* frå Straumsnes budde hos Tomas Hongslo. Han hadde så overlag godt songmål. Når han song: «Hår har jag ei mitt hem - en öken er mig detta land» da tok han folk om hjarterota. Samling heldt han kvar kveld på gardom i bygda. Han var velkommen til alle. Det vart fest i stova, når Per kom. Og dryge alvorstankar i sjel og sinn. Han hjelpte til med gardsarbeid og, der han budde. O. T. Hongslo lærde bokbinding av han.

Hans Lyster frå Sogn haur eg ein kveld på Gumdal. «Detta var ein merkeleg gamling», sa eg etterpå åt O. A. Monset. «Ja, der er mykje visdom», svara han. *Sølvfest*, frå Oppdal og sea *Petter Næss* frå Orkland (?) var varmhjarta talarar. Den siste hadde vore på emissærskole i Sverige. Han song svenske songar, som livde etter han - og var den første her som bruka gitarspel til songen. Det drog og folket til samlingane hans. Han var her i dalen på vukuvis fleire gong. - Og innabygdsforkynnarar var det mange av. Meldalingen *Ola Aunom* på Tokstojåra var ein overlag eldhuga talar. Grannen hans, *Erik Samuelson Ry* var det og mykje om å gjera for å få segje eit vekkingsord åt sambygdingane. Her på øvre Svorkmo var gamle *Brynjuv Leirdal* ein sers god og klok lækmannstalar. Ved jordferd var det han som «takka ut» den avlidne, og eg var med og song. Me to var i kvar jordferd i lang tid.

Sist eg var i Nidaros

og kom gangande i smotta mellom Domkyrkja og Kongsgarden, så møtte eg ein blidspent kar som kom

Skriv „dere“ med ildskrift!

Av en julepreken av Luther.

Se, jeg forkynner dere en stor glede! (Luk. 2, 10). Det lille ordet «dere» skal gjøre oss glade. For hvem taler han til? Stokk og stein? Nei, mennesker, og ikke bare med en eller to, men med «alt folket». Hva skal vi gjøre med dette? Skal vi nå også fortsette med å tvile på Guds nåde og si: Peter og Paulus kunne nok fryde seg over Frelseren. Jeg kan ikke. Jeg er en ussel synder. Den store dyre skatten er ikke for meg.

Kjære, om du sier at han ikke tilhører deg, så vil jeg spørre: Hvem tilhører han da? Er han kommet for gjess, ender eller kyr? Du må legge merke til hvem han er. Hadde han villet hjelpe andre skapninger, så var han blitt en av dem. Men han er et menneske.

Nå vel - Er vi ikke alle menne-

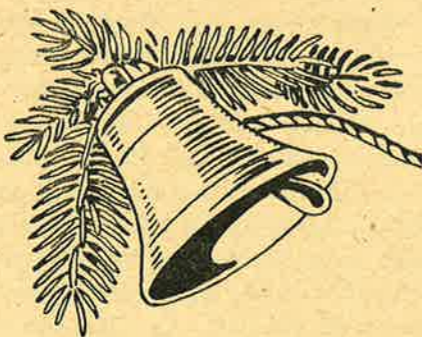
sket? Hvem skal ta mot dette barnet om ikke nettopp vi mennesker? Englene behøver ham ikke, djevlene vil ikke vite av ham. Men vi trenger ham, og for vår skyld er han blitt et menneske. Han hører oss mennesker til for at vi skal ta mot ham med glede, som engelen sier: Eder er i dag en Frelser født!

Er det ikke stort og herlig at en engel fra himmelen bringer dette budskapet til menneskene, og at mange tusen engler i sin glede over det synger ut sitt ønske om at også vi mennesker skulle være glade og ta mot denne Guds nåde med takk og fryd! Derfor skulle vi skrive ordet «dere» i hjertet med ildskrift, og med glede tilegne oss denne Frelsers fødsel.

Nå vel - Er vi ikke alle menne-

Kirkens Nødhjelp.

Tidens nød er umålelig. Ennå ni år etter krigen hungrer, lider, lengter og sørger millioner av mennesker som følge av den rystelse som gikk over landene under annen verdenskrig. På mange vis har kjennskapet til denne nød vakt til live en storslått hjelpetrang hos dem som kom fra det med friheten og økonomien noenlunde i behold. Især har hjelpetiltakene i U.S.A. vært mange. Men også vi her i nord har prøvd å være med på forskjellig vis. Blant de mange forskjellige hjelpeorganisasjoner som har vært og er i virksomhet, skal her nevnes Kirkens Nødhjelp. Den prøver å ta seg av så vel den timelige som den åndelige nød. Og bare den som ved selvsyn har fått anledning til å få et gløtt inn i tilstandene slik som de for tiden er i Europa, kan gjøre seg et begrep om hvor stor nøden er. Derfor vil

K. M. Elda.

jeg be menighetsrådene fortsatt å støtte Kirkens Nødhjelp.

Hans Høeg.

Hvorfor jul 25. desbr.?

Evangeliene eller historien gir ikke sikre holdepunkter for datoen Jesus ble født på, og i den første tiden ble hans fødsel feiret på litt forskjellige tidspunkter. Men etter hvert ble det alminnelig å feire dagen på 25. desember, og i 300 årene gir Krysostomus grunnene for det. For det første, sier han, vil sikkert tradisjonen dø, hvis det ikke er den riktige datoen, og han støtter seg her på Gamaliels ord til Det høye råd i Ap.gj. 5, 39. For det andre kunne man slå opp i manntalslistene i Rom, og finne det omtrentlige tidspunkt, og for det tredje og viktigste: Sakarias må ha sett engelen i templet under løvsalfesten som ble holdt i midten av september, og vel seks måneder etter unnfaget jomfru Maria Jesus, og han må altså være født i slutten av desember.

Den 25. desember var fra gammelt av feiret som solhvervsdagen i Romerriket. Da kirken ble anerkjent etter forfølgelsestiden adopterte de kristne solhvervsfesten og ga den nytt innhold og ny form. Kristus var den nye solen som lyste for menneskene.

OFFER I KIRKENE

1 Orkland kirke: 5. sept: Den norske Israelsmisjon kr. 143.80.

1 Orkdal kirke: 3. okt: kr. 120,31. 7. okt: kr. 62.72. 28. nov: kr. 134.57.

Alle steder kollekt til orgel i gravkapellet. 28. nov: Offer til Misjonsbibelskolen i Stjørdal kr. 511,25.

1 Orkanger kirke: 21. okt: Kollekt til Diakonissehuset kr. 141,58. 24. okt: Offer til Norges Finnemisjonsselskap, Trøndelag krets kr. 82,70. Den 14. nov: til Menighetsfakultetet kr. 97,05. 21. nov: til Norges kr. student- og gymnasiastlag kr. 106,32.

Korleis eg vart ein kristen.

Av biskop Ragnvald Indrebø.

Eg lyt takka Gud for at han i sin kjærleik tok meg til sitt barn i dåpen, og fordi eg får tru at han ikkje har slept meg sidan. Eg har aldri vort meir kristen enn eg var i min dåp. Då gjorde Gud sitt verk åleine, og det var fullgodt. Sidan har eg gjerne vilja freista å leggja noko attåt sjølv, så eg skulle verta ein betre kristen. Om eg skal kunna tala om nokor utvikling, har hø gått gjennom Guds Andes nådige opplysning om at det same lyt gjelda no som i dåpen: Guds nåde åleine, for Jesu Kristi skuld.

Eg takkar Gud for min heim, der far og mor gjekk vegen og tok oss med. Vi lærde ikkje berre kristendom, men fekk leva i kristen luft og fekk mat for vår sjel gjennom lesnad og bøn og song og kyrkje- og møtegong.

I overgangsalderen vart frelsepørsmålet aktuelt på ein heilt personleg måte. Eg veit ikkje av nokor omvendning frå eit utvertes syndeliv, men eg såg mi synd djupare, og det vart klart for meg at ingen ting trong eg meir enn Guds nåde. Men idealisten i meg ville lenge hjelpe til, trass i at han alltid på nytt leid nederlag. Gud har hatt mykje arbeid med meg, for å få meg dit at Kristi kross vart einaste ankergrunnen. Ja, han lyt framleis arbeida med det kvar dag.

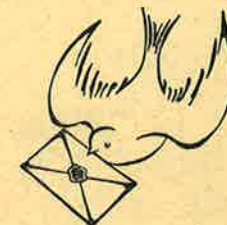
KRISTELIG LITTERATUR

Fotorammer - Innramming

Orkdal Bokhandel

Edel Ask Eikli
FANNREM

GAVER TIL BLADET.

Orkland: Ved Marit Berbu: Marit Opøyen kr. 5; Olav Dalen, Sprangflott 5; Gunnar Opøyen 5; Oline Svorkmo 5; Andreas Høston 10.

Ved Oddlaug Høston: Per Øyum 5; Dorteia Stubban 4; M. O. Høston 10.

Ved Nils Ofstad: Ole Kvernvik 5; Kåre K. Svorkmo 5; Lars Kvikne 10; Martin Monseth 5; Johan F. Svorkmo 5; Johan K. Knudsen 5; Peder Løseth 5.

Ved Martin Moe: Kristen Asbøll 5; Ingeborg Anna Togstad 3.

Orkdal: Ved H. Syrstad: Margido Fugelås 10; Rikard Gjønnes 5; Einar Nøsen 5; P. A. Sommervold 10; H. Syrstad 10.

Ved Ingeborg Krogstad: Lars Tuflåt 5; Edv. Ljøkelsøy 5; Dorthea Kirkaune 5; Mathilde Grut 10; Martin Dørdal, Skoleby 5; Albert Sørli 5; Johan Sommervold 5; Georg Sveengen 5; John O. Haugen 5; Olav Annes 5; Ole P. Ustad 5; Oddmund Fossum 5; Ingv. Forfang 10; Bjarne Ustad, Orkanger 5; Birger Ustad 5; Karen Forvemo 5; G. O. Nystykket 10; Håken Strøm 5; Anders Bakk 5; Arne Solhusmo 5; Ingebrigt Solhusmo 5; Martin Dørdal, Skoleby 10.

Ved Olav Olsen: Thore Lillery 10; Levin Wongraven 10.

Ved Ingar Lund: Peder Blomli 10; Johan E. Gjønnes 5.

Orkanger: Ved Olav Olsen: Christian Wold 5; Anne Blåsmo 5; Anna Rostad 5; Johan Hansen 5; Maren Hansen 5; Ingeborg Kleven 5; Marie Ustad 5; Anna Sandgrind 5.

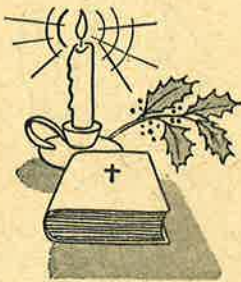
Ved Nik. Konstad: Henry Wennberg 5; Ivar Døhl 5; John N. Ustad 10.

Ved s. Aagot Akseth: Borghild Rønning 5.

Utanbygds: Ved Nik. Konstad: Fru Åse Larsen, Bodø kr. 5.

Ved redaktøren: Mrs. Audny Briseid 178. Bedford Ave. Iselin. New Jersey. U.S.A. 1 dollar.

PREIKELISTEN

3. s. i advent - 12. desbr.

Orkdal: Leergaard
Orkanger: Skrondal
Monset kl. 11: Olsen.

4. s. i advent - 19. desbr.

Orkdal: Skrondal. Barnegudstjeneste
Orkanger: Olsen. Barnegudstjeneste
Orkland: Leergaard. Barnegudstj.

1. juledag - 25. desbr.

Orkdal: Skrondal. Ofr. til N.M.S.
Orkanger: Olsen. Ofr. til N.M.S.
Orkland: Leergaard. Ofr. til N.M.S.

2. juledag - 26. desbr.

Orkdal: Olsen
Orkanger: Leergaard
Orkland: Skrondal. Ofr. til Trøndelag
Vanførelag.

Nyårsdag - 1. januar 1955.

Orkdal: Leergaard. Ofr. til Sjøm-
misjonen.
Orkanger: Skrondal
Orkland: Olsen.

Kristi åpenb.s. - 2. januar.

Råbygda misj.hus kl. 11: Skrondal
Orkanger: Olsen
Svorkmo misj.hus kl. 11: Leergaard.

FRA KIRKEBOKEN.

DØPTE i oktober:

I Orkland kirke: 17. okt: Sturla
Hammertrø f. 7-9.

I Orkdal kirke: 10. okt: Odd Fred-
rik Sletvold f. 26-8. Randi Elin Tevik
(Orkland) f. 3-9. 24. okt: John Ivar
Engen f. 30-8. Morten Buan f. 14-9.
Ingrid Joramo f. 12-9. Oddveig Me-
ås f. 6-9. 31. okt: Turid Haugen f. 30-9.

I Orkanger kirke: 3. okt: Berte
Prestmo f. 6-8. 10. okt: Astrid Karin
Togstad f. 9-7. 17. okt: Bodil Svork-
mo f. 12-8. 24. okt: Otto Bakken
f. 14-8. 31. okt: Aud, Elisabet Pilskog
f. 11-9.

DØPTE i november.

I Orkland kirke: 21. nov: Hildegunn
Kusæther f. 29-9.

I Orkdal kirke: 14. nov: Gerd Anne
Eide f. 1-9. Aud Gaustad f. 5-10
Astrid Gaustad f. 5-10. Britt Helen
Ljøkjel (Orkland) f. 16-10. Inger Ma-
rie Opøien, (Orkland) f. 13-10. 21. nov:
Tove Hukkelås f. 2-9. 28. nov: Svein
Hukkelås f. 23-9. Joralf Jostein Kvå-
le f. 10-10. Gabriel Eikli f. 16-10.
Astrid Irene Sommervold f. 20-10.

I Orkanger kirke: 14. nov: Stein
Erik Berg f. 9-9. 21. nov: Johanne
Olsen f. 6-8. 28. nov: Arve Blåsno
f. 30-9. Bjørn Olsen f. 12-9. Marit
Synnøve Rømmesmo f. 13-9.

VIGDE i oktober.

I Orkland: (Vigd i Oppdal kirke):
3. okt: Knut Jæger Morch Lund, Ork-
land og Erna Marie Sivertsen, Neiden
i Sør-Varanger.

I Orkdal. 2. okt: Arve Rindal,
Strinda og Målfrid Kvam, Trondheim.
Anders A. Bye og Eline Svorkås, beg-
ge Orkdal. 16. okt: Per Enga og
Lorentze Myklegård, begge Orkdal.
20. okt: Nils Kråkenes, Vågsøy, og
Elbjørg Bye, Orkdal.

I Orkanger: 2. okt: Kristian An-
gel Eilertsen og Ragna Elvida Prest-
mo, begge Orkanger. 9. okt: Jon Op-
haug, Orkanger og Gudrun Oddveig
Englökk, Orkland. 16. okt: Peder Ja-
kobsen og Ingeborg Krogstad, begge
Orkdal.

VIGDE i november:

I Orkland: Ingen.

I Orkdal: 6. nov: Lars Bjerkaug,
Orkdal og Dagmar Aaberg, Tr.heim.
Fgil Karlsen, Orkanger og Elen
Oline Aunemo, Orkdal. 13. nov:
Kåre Solem og Magna Severine Hos-
ton, begge Orkdal. 20. okt: (Vigd i
Ytterøy kirke): Asbjørn Hauge og In-
ger Synnøve Garberg, f. Martinsen,
begge Orkdal.

I Orkanger: 6. okt: Helge Røhmes-
mo og Marta Synnøve Olsen, begge
Orkanger.

DØDE i oktober:

I Orkland: 6. okt: Elen Simensdtr.
Asbjeld, f. Stubban f. 27-5 1887.

17. okt: Oline Jonsdtr. Lium, f.
Øverrønning f. 18-4 1867.

I Orkdal: Ingen.

I Orkanger: Ingen.

DØDE i november:

I Orkland: 6. nov: Gurine Jonsdtr.
Asbøl, f. Berbu f. 6-8 1866.

I Orkdal: 1. nov: Peder Pedersen
Sveeggen f. 29-1 1908. 4. nov: Anne
Henriksdatter Sølberg f. 10-8 1878.
26. nov: Marit Halseth f. 31-8 1883.

I Orkanger: 2. nov: John Togstad
f. 13-8 1910. 18. nov: Alette Margre-
the Dahlø f. 15-8-1886.

Mistanke.

En mann mistet sin øks. Han
mistenkte naboen for å ha stjålet
den og iakttok ham. Den måten
han gikk på var ganske som en tyvs,
likeså hans ansiktsuttrykk, hans
måte å tale på, - ja hele hans ve-
sen.

Ved et tilfelle gravde mannen i
jorden, og fant øksen. Da han så
naboen igjen, var det intet lenger
ved ham som minnet om en tyv.

Fra kinesisk.

HUSK

å gi din gave til
Menighetsbladet!

GODT UTVALG av

SØLVVARER

til

BARNEDÅP

BRYLLUP

KONFIRMASJON

JOHN RØHME

GULLSMED - ORKANGER.